

ادامه از صفحه اول

احمدی‌نژاد دیگر خطر ندارد

پس در سطحی کلان‌تر نمی‌تواند آسیبی به ساختار نظام بزند و نهادهای رسمی را از کار بیندازد. احمدی‌نژاد چون گوی فولادی است که از آن برای تخریب ساختمان‌های فرسوده استفاده می‌کنند. اگر این طرز تلقی درست باشد استراتژی دوقطبی احمدی‌نژاد معنایی تازه پیدا می‌کند. استراتژی‌ای که سازوکاری ساده دارد، اما آنچه ساده نیست انتخاب و گزینش قطب دیگر این دوقطبی است. با بازگشت به تجربه هاشمی- احمدی‌نژاد می‌توان عملکرد احمدی‌نژاد را بازشناخت. دوقطبی‌های که او می‌سازد، چندان با نظام مهندسی‌سازده سیاست مغایرت ندارد. او زمانی به هاشمی رفتسجانی حمله کرد که بسیاری از دوستان «آیت‌الله» سکوت اختیار کرده بودند و ته دلشان از اینکه اسطوره هاشمی فرو بریزد، غنچ می‌زد. در رمان «برادران کارامازوف» داستایفسکی، وقتی اسمردیالکف-پیشکار کارامازوف‌ها- پدر خانواده را می‌کشد، پسر بزرگ‌تر با خشم فریاد می‌زند، چرا پدرم را کشتی؟ اسمردیالکف با خونسردی پاسخ می‌دهد، من کاری را کردم که تو می‌خواستی. ایوان می‌پرسد، من از تو خواستم پدرم را بکشی! و اسمردیالکف می‌گوید، به زبان نیاوردی ولی من می‌دانستم این را می‌خواهی... احمدی‌نژاد چون گوی تخریب عقب‌وجلو می‌رود و کارش شفاف‌تر شده است. این گوی به دیوارهای قدیمی و نقاط حساس می‌خورد تا آن‌ها را فرو بریزد. اما اینکه بعد از آن چه رخ خواهد داد، چندان قابل پیش‌بینی نیست. اگر هاشمی‌رفسنجانی زیرک نبود و پروژه احمدی‌نژاد را ناکام نمی‌گذاشت، اکنون آینده پیش‌رو شفاف‌تر بود. اما این پیر سیاست آدمی نبود که با ترفندهای سیاستمداری تازه به‌دوران‌رسیده یا عقب بکشد و برعکس به استقبالش رفت و از فرصت پیش‌آمده بیشترین بهره را برد تا مردمی که از سال‌ها از دست داده بود، دوباره به‌دست آورد. احمدی‌نژاد در پروژه تخریب هاشمی‌ شکست خورد و دلیل این شکست روشن است. از این منظر، تحلیل‌هایی از این دست که احمدی‌نژاد در پی دیده‌شدن است، اگر هم واقعیت داشته باشد، تنها بخشی از ماجراست. همان‌قدر که رسانه‌های اصلاح‌طلب از کشش‌های احمدی‌نژاد به نفع خود سود می‌برند، تا حرف‌های ناگفته را بگویند، سیاسیون کهنekar نیز از این گوی تخریب سود خود را می‌برند. رئیس دولت نهم و دوم هرقد پیش می‌رود چهره‌ای رازگونه و معمایی تر پیدا می‌کند و مردم بیش از آنکه به خود او باور داشته باشند به شیده‌هایش چشم دوخته‌اند تا شاید بخشی از حقایق پنهان رویت شود. احمدی‌نژاد، هیچ خطری ندارد و بیش از آنکه در پی خلق سیاست باشد در خدمت سیاست است. مهم‌تر از همه اینها احمدی‌نژاد پشتیبانی چهره‌ای همچون آیت‌الله مصباح را از دست داده که زمانی در تثبیت جایگاه سیاسی او نقش تعیین‌کننده‌ای داشته است. حالا رئیس دولت نهم و دهم بدون مردم و این عقبه سیاسی ابزاری در خدمت سیاست و سیاسیون است، ابزاری که سیاست را نه به بیرون بلکه در درون و به نفع جریان‌های ذینفع تغییر خواهد داد. ابزاری که روزی به جایگاه خویش بازخواهد گشت. احمدی‌نژاد هویت تاریخی خود را این‌گونه رقم زده است و از بخت‌باری اوست اگر سرنوشتی تلخ‌تر در انتظارش نباشد.

فرصت‌سوزی در صادرات گاز به عمان

وزارت نفت ایران با بی‌توجهی به اقدامات طرف عمانی و درحالی‌که هنوز تفاهنامه فی‌مابین به یک قرارداد لازم‌الاجرا تبدیل نشده در مقطعی اقدام به انتشار فراخوان بین‌المللی برای بازاریابی سهم بالقوه خود از تولیدات کارخانه «عمان‌الان‌جی» کرد و طرف عمانی به محض اطلاع از این فراخوان واکنش نشان داد و خواهان توقف آن شد و ضمن تماس با شرکت‌های دعوت‌شده از سوی ایران، آنها را از بی‌نتیجه‌بودن آن مطلع کرد.
حالب است که براساس خبر مندرج در تارنمای رسمی شرکت ملی نفت ایران، معاون شرکت مهندسی و ساخت تأسیسات دریایی ایران گفته است احداث خطوطله صادرات به عمان به این شرکت سپرده شده است، ظاهرا این قسمت کار جذاب‌تر از بخش‌های دیگر است و به قول معروف اگر برای صادرات گاز کشور آبی ندارد، نان‌هایی در آن نهفته است! خدا می‌داند که تاکنون برای خطوطلوله و تأسیسات انتقال و صادرات گاز به پاکستان و امارات چه هزینه‌هایی صورت گرفته است، اما اثری از چنین صادرات‌هایی نیست.
درهرحال اینک به نظر می‌رسد که پروژه صادرات گاز به عمان نیز به‌علت ضعف مدیریت صنعت نفت و عدم درک درست شرایط، به سرنوشت سایر طرح‌های صادرات گاز دچارخواهد شد و وزارت نفت یکبار دیگر به دست‌اندرکاران بازار جهانی گاز نشان خواهد داد که عرضه‌کننده جدی، برنامه‌دار و طبعاً قابل اعتمادی نیست.
فرصت ورود به یک بازار گازی مطلوب منطقه‌ای و فرصت ورود به بازار جهانی الان‌جی با استفاده از ظرفیت خالی مایع‌سازی کشور عمان، در حالی از دست می‌رود که اخیراً وزارت نفت نسبت‌به عقد قراردادهایی برای فروش گاز به بعضی شرکت‌های خارجی برای استفاده از آن در تأسیسات FLNG (تولید الان‌جی بر روی کشتی)، به قیمت بسیار نازل اقدام کرده است.
شاید قرار است صنعت نوظای فلنگ جهان با گاز ارزان ایران تجربه بیندوزد! شایسته است دولت محترم سرنوشت یادداشت تفاهم‌های جدی امضاشده میان ایران و کشورهای دیگر را ببیگری کند و اگر یادداشت تفاهم‌هایی غیرجدی و اجنباً صرفاً با اهداف سیاسی امضا می‌شوند، کنترل کند که به بهانه آنها هزینه‌هایی گزاف به کشور تحمیل نشود.

شکوفه حبیب‌زاده:پیش‌بینی‌ها درست از آب در آمد. روز پنجشنبه، جمع زیادی از وزرای اوپکی و غیراوپکی بر پیش‌بینی تمدید توافق صحنه گذاشتند و به‌این‌ترتیب توافق کاهش تولید تا پایان سال ۲۰۱۸ تمدید شد. آنچه در اجلاس دور ۱۷۳ اوپک بسیار جلب توجه می‌کرد، فارغ از این تمدید، پیوستن نیجریه و لیبی به این توافق بود؛ هرچند باز هم ایران از پیوستن به این توافق در پی مذاکرات قبلی تا رسیدن به سقف تولید پیش از تحریم‌ها کنار گذاشته شد. شاید بتوان نمایش قدرت‌نمایی را نام‌گذاری خوبی برای این دوره اجلاس در نتیجه پیوند کشورهای تولیدکننده و صادرکننده نفت حاضر در این نشست عنوان کرد؛ تاجایی‌که به گفته برخی تحلیلگران حتی این دوره اجلاس «سازمان ملل شرکت‌های صادرکننده و تولیدکننده نفت»، از ادنان جا افتاد، اما نکته جالب توجه این دوره اجلاس، کاهش دیدارهای حاشیه‌ای با هیئت ایرانی نسبت به سال گذشته بود. برخی منابع آگاه می‌گویند به نظر می‌رسد سایه تنش‌ها و دشمنی‌های ترامپ و هم‌پیمانانش علیه ایران توانسته بر دیدارها و مذاکرات نفتی اثر بگذارد و ترس از سرمایه‌گذاری در کشور را تقویت کند. هرچند برخی کارشناسان دیگر معتقدند کاهش دیدارها که به‌شدت در این دوره ملموس بود، به سبب مذاکرات مستمر ایران با شرکت‌های خارجی در ایران است که فرصت کوتاه این نشست را تحت‌الشعاع قرار داده بود. از سویی برخی کارشناسان تبعات این تمدید توافق را افزایش قیمت در حدود ۶۵ تا ۷۰ دلاری در نیمه دوم سال ۲۰۱۸ و ورود شیل‌اویل‌ها به بازار و به تبع آن، کاهش تولید غبراوپکی‌ها در سال ۲۰۱۹ و سقوط قیمت نفت در محدوده ۳۰ تا ۴۰ دلاری را پیش‌بینی می‌کنند.

سازمان مللِ شرکت‌های صادرکننده و تولیدکننده نفت

جواد یارجانی، نماینده اسبق ایران در اوپک که هم‌زمان با برگزاری این نشست به همراه هیئت ایرانی در وین حضور داشت، در گفت‌وگو با «شرق» درباره تأثیرپذیرفتن عوامل ژئوپلیتیک در نشست اخیر می‌گوید: با توجه به اینکه اوپک سازمانی است که عمر زیادی از آن می‌گذرد، کشورها تلاش می‌کنند که مسائل سیاسی را در آن دخیل نکنند. یارجانی ادامه می‌دهد: درعین‌حال که در اجلاس اخیر اوپک تعداد شرکت‌کنندگان زیاد بود، به‌نحوی‌که برخی می‌گفتند شبیه سازمان ملل شرکت‌های صادرکننده و تولیدکننده نفت شده؛ اما طبیعی است که لیدر این نشست از طرف اوپکی‌ها، عربستان و از سوی غبراوپکی‌ها، روسیه بود. به گفته او عربستان به سبب آنکه هم توان تولید بالایی دارد و هم صادرات نفت بالا و در این دوره نیز انرژی را به‌عنوان یک مسئولیت ریاست کنفرانس اوپک را برعهده داشت، از اثرگذاران این نشست بود. هرچند روسیه به‌عنوان نماینده غبراوپکی‌ها به‌عنوان کشور دیگری که بیش از ۱۰ میلیون بشکه در روز تولید دارد، نیز از قدرت‌مندان این دوره محسوب می‌شدند. این کارشناس ارشد انرژی با بیان اینکه تمدید این دوره توافق به علت تجربه تلخ ژانویه ۲۰۱۶ و کاهش قیمت به زیر ۳۰ دلار بود، می‌گوید: جو این جلسه زیر سایه تعداد زیاد دعوت‌شدگان بود. اعضای غبراوپکی‌ها بسیار بالا بود؛ هرچند این کشورها از نظر تصمیم‌سازی مانند روسیه، عربستان و دیگر اعضای اوپک نقش چندان‌ی نداشتند؛ اما دعوت آن در تعداد کشور نشانه‌ای از تلاش برای قدرت‌نمایی و نمایش توان تولید کشورها برای کنترل بازار داشت. تنها چیزی که جلسه را طولانی‌تر کرد، آن بود که میزان تولید نیجریه و لیبی برای انجام تعهدات، به چه میزان باشد که در نهایت به این نتیجه رسید که تولید این دو کشور با یکدیگر از ۲ میلیون و ۸۰۰ هزار بشکه بیشتر نشود. یارجانی در پاسخ به اینکه چرا ایران در فهرست توافق‌کنندگان کاهش تولید نیست، می‌گوید: ایران همچنان توافق سال گذشته را ادامه می‌دهد. به‌رحال ایران در دوره تلخ تحریم‌ها که هم توان تولید و هم سهم ایران را در بازار

اقتصاد

کارشناسان در گفت‌وگو با «شرق» آینده پیش‌روی بازار نفت پس از تمدید توافق کاهش تولید را پیش‌بینی کردند

سقوط نفت در سال ۲۰۱۹

کاهش داد، به این سمت می‌رفت که کم‌کم از گردونه تأمین‌کننده انرژی دنیا خارج شود. علاوه بر نبود شناخت از بازار نفت و تأکید بر افزایش قیمت تا ۲۵۰ دلار در هر بشکه در صورت تحریم و کاغذپاره‌خواندن تحریم‌ها، به نظر می‌رسد دست‌اندرکاران آن دوره فراموش کرده بودند که برخی رقبای منطقه‌ای درست به اندازه تولید و صادرات ما اضافه ظرفیت داشتند و به خریداران ما در اروپا مراجعه کرده و مدعی می‌شدند که نگران نباشید اگر ایران تحریم شود، ما می‌توانیم آن را جبران کنیم. بااین‌حال نماینده اسبق ایران در اوپک می‌گوید برای پیوستن ایران به این توافق، فشاری روی نمایندگان نبود؛ زیرا سال گذشته وزیر نفت به‌خوبی روشن کرده بود که تا رسیدن به قبل از تحریم‌ها، وضعیت ایران خاص است و از آنجاکه چنین تجربه‌ای پیش‌تر درباره عراق نیز در اوپک وجود داشت، فشار خاصی روی نمایندگان ایران وجود نداشت.

قیمت پیش‌خور شده بود

او در پاسخ به علت افزایش اندک قیمت پس از توافق در بازار می‌گوید: در تصمیم‌گیری تحلیلگران بازار و دست‌اندرکاران کاغذی، احتمال این توافق از پیش محاسبه شده بود؛ بنابراین قیمت‌ها در بازار چندان افزایش درخور توجهی نداشت؛ اما اگر این تحلیلگر نمی‌افتاد، قیمت‌ها قطعاً سقوط می‌کرد. این تحلیلگر بازار نفت معتقد است: این توافق نشان داد در بازار نفت آنچه مهم است، توان تولید است؛ بنابراین باید به فکر برنامه‌های جذب سرمایه برای کشور باشیم و حتی در بخش‌هایی مانند دریای مازندران و قسمت‌هایی از خلیج فارس شرایط بهتر قراردادی را در نظر بگیریم. شاید حتی لازم باشد توافقات نفتی را هم‌زمان با دیگر توافق‌ها در دیگر حوزه‌های استراتژیک پیش ببریم؛ اما درعین‌حال ایران دشمنان زیادی دارد که سعی دارند با برخی سیاست‌ها، سرمایه‌گذاران را از ایران فراری دهند.

سورپرایز در وین

ایمان ناصری، مشاور ارشد مؤسسه مشاورین بازار نفت و گاز FGE، نیز در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید: به نظر می‌رسد اغلب بازیگران بازار و کسانی که بازار را رصد می‌کردند، توقع تمدید توافق کاهش تولید را تا پایان سال ۲۰۱۸ داشتند؛ بنابراین قیمتی که در بازار می‌بینیم، قیمت نسبتاً بالایی برای نفت است که انتظارات داخل آن دیده شده و اگر تصمیمی غیر از این، مانند عدم تمدید یا کاهش مدت تمدید، گرفته می‌شد، قطعاً باعث کاهش قیمت در حدود چهار تا شش دلار می‌شد. ناصری در مورد تفاوت آنچه در این نشست رخ داده با دیگر جلسات می‌گوید: پیوستن و ورود لیبی و نیجریه در توافق کاهش تولید، موضوع غیرمنتظره و مثبتی بود که تنش‌ی مثبت روی قیمت داشت. به‌این‌ترتیب این پیوند، قیمت‌ها را برای ادامه مسیر افزایشی، ساپورت می‌کند. به گفته او، این توافق با وجود اینکه ظاهراً بحث بین وزرای اوپک طولانی و ادامه‌دار شد، توافق چندان سخت و دورآر نظرانی نبود. بنابراین نمی‌توان قدرت را به بازیگر

خاصی منتسب کرد.

عربستان، قیمت بالای سهام آرامکو را تضمین کرد

این تحلیلگر بازار نفت در مورد موافقان و مخالفان این توافق می‌گوید: یکی از کسانی که به شدت مدافع و موافق توافق بود، عربستان سعودی است که قیمت بالاتر برای نفت برای ۲۰۱۸ مورد نیازشان بود و دلیل آن هم این بود که در سال ۲۰۱۸، قرار است پنج درصد سهام آرامکو را عرضه کند و برای اینکه ارزش این شرکت بالا برود به قیمت بالاتر نیاز داشتند، درعین‌حال، مخالف اصلی توافق، روسیه بود. دلیل آن بود که روسیه به درستی این را مطرح می‌کرد که قیمت‌های بالاتر نفت که اکنون شاهد هستیم در سال ۲۰۱۸ باز هم بالاتر می‌رود و به چیزی حدود ۶۰ تا ۶۵ دلار یا در نیمه دوم ۲۰۱۸ بین ۶۵ تا ۷۰ دلار می‌رسد. او ادامه می‌دهد: با قیمت‌های بالا، تولید نفت در کشورهای غبراوپک بالا رفته و موجب می‌شود به دلیل افزایش تولید در ۲۰۱۸، افزایش قیمت در سال ۲۰۱۹ را در کشورهای غبراوپک شاهد باشیم. این اتفاق، موجب افت قیمت‌ها تا محدوده ۴۰ تا ۵۰ دلار خواهد شد.

رودشیل اوپل‌ها به عصره رقابت با تمدید توافق

ناصری تأکید می‌کند: این تمدید توافق، موجب افزایش قیمت و قطعاً افزایش تولید نفت آمریکا و در نتیجه ظهور دوباره مازاد عرضه و کاهش قیمت قیمت‌ها در سال ۲۰۱۹ خواهد بود. او از عوامل تأثیرگذار دیگر در این توافق می‌گوید: جدای از این توافق که شاید توافقی خنثی و تا حدی مثبت برای قیمت نفت به دلیل شمول لیبی و نیجریه بود، دو خبر اثرگذار در این مدل بود. آمریکا به تاژگی اعلام کرد ۹.۵ میلیون بشکه نفت در ماه سپتامبر تولید کرد، یعنی ۱۴۰ هزار بشکه بیش از آنچه پیش‌بینی شده بود که این امر نشانه‌های ظهور افزایش تولید نفت آمریکا بر اثر قیمت‌های بالاتر است. همچنین عراق هم اعلام کرد صادراتش از جنوب، به نزدیک سه‌میلیون و ۹۰۰ هزار بشکه رسیده که ۴۰۰ تا ۴۵۰ هزار بشکه بالاتر از میزان تولید در ماه گذشته این کشور است که نشان می‌دهد عراق توانسته همان‌طور که ادعا کرده بود صادراتش از جنوب را آن‌قدر بالا ببرد که کاهش صادراتش از شمال به دلیل مشکلاتش با اقلیم خودمختار کردستان پوشش داده شود. این دو می‌توانند تأثیر منفی روی قیمت بگذارند. البته برآیند آنها، قیمت نفت را همچنان در همین قیمت‌های ۶۰ تا ۶۵ دلار در ماه‌های آینده نگه می‌دارد. باید در نظر داشت با افت بیشتر ظرفیت مخازن در سال ۲۰۱۸، نیمه دوم سال، قیمت ۶۵ تا ۷۰ را باید انتظار بکشیم. این کارشناس با تأیید کاهش دیدارهای هیئت ایرانی در حاشیه این نشست، معتقد است علت این رخداد آن بوده که دیدارها در ایران به‌طور مستمر انجام شده و شرکت‌هایی که در نشست‌های قبلی ایران در اوپک به دیدار هیئت‌های ایرانی می‌آمدند، متعاقب آن دیدارها، حضور مداوم و متعددی را در ایران داشتند و لزوم اینکه در وقت کم حاشیه اوپک، مذاکره کنند وجود ندارد. به

گفته ناصری، ترامپ اثر چندانی روی افزایش ریسک و محاسبات سرمایه‌گذاران در ایران ندارد، زیرا شرکت‌ها همچنان ریسک بالایی برای سرمایه‌گذاری در ایران عنوان می‌کنند و علت اصلی هم ملاحظات مالی است که گریبانگیر شرکت‌هایی است که می‌خواهند با ایران کار کنند و ترسی است که از همکاری درازمدت با ایران دارند.

زنگنه: می‌دانیم چگونه با تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا کنار بیاییم

در حاشیه این نشست همچنین وزیر نفت اعلام کرد توافق جهانی کاهش تولید نفت تضادی با برنامه‌های افزایش تولید ایران ندارد. به گزارش شبکه خبری سی‌ان‌بی‌سی، بیژن زنگنه پیش از آغاز صدهفتادوسومین نشست سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) گفت: توافق (کاهش تولید نفت) اوپک کوتاه است و قراردادهای ما پیش از سه سال آینده به تولید نمی‌رسند و این دو مورد با هم تضادی ندارند. او همچنین درباره تأثیر احتمال افزایش تحریم‌های آمریکا ضد ایران، گفت: برای ما تحریم‌های شورای امنیت اهمیت دارند، نه تحریم‌های آمریکا؛ ما و دیگر کشورهای جهان می‌دانیم که چطور با تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا ضد ایران کنار بیاییم. این تحریم‌ها منافع شرکت‌های آمریکایی را تهدید می‌کنند و نمی‌توانم درک کنم چرا شرکت‌های نفتی آمریکایی نمی‌توانند وارد بازار ایران شوند.

امضای چند قرارداد با خارجی‌ها تا پایان سال

او همچنین با اشاره به مذاکره ایران با چند شرکت نفتی بین‌المللی، ابراز آمادوری کرد که تا پایان امسال قراردادهایی با این شرکت‌ها امضا شود.

مذاکرات ایران و عراق در وین بر سر سوآپ نفت

وزیر نفت همچنین از سفر هیئت عراقی به تهران برای نهایی‌کردن سوآپ نفت میدان‌های کرکوک خیر داد و گفت: غرب کارون، اولویت توسعه میادین نفتی ایران است. زنگنه درباره علاقه‌مندی شرکت روسنت برای توسعه برخی میدان‌های نفتی ایران گفت: روسنت چند تفاهنامه (برای مطالعه طرح توسعه میدان‌های آب تیمسور و منصور) با ایران امضا کرده و قرار است برنامه جامع توسعه را در اختیار شرکت ملی نفت بگذارد که در صورت توافق دو جانبه با روسیه یک قرارداد نهایی می‌قاجامد. او درباره سوآپ نفت خام در دریای خزر با اشاره به اینکه هم‌اکنون روزانه حدود ۲۰ هزار بشکه در این منطقه سوآپ می‌شود، تصریح کرد: ظرفیت افزایش رقم سوآپ به بیش از صد هزار بشکه در روز وجود دارد. زنگنه درباره زمان عملیاتی‌شدن سوآپ روزانه ۶۰ تا ۶۰ هزار بشکه نفت میدان‌های استان کرکوک عراق به ایران، پاسخ داد: احتمالاً می‌رود هفته آینده یک هیئت عراقی برای نهایی‌کردن این توافق به ایران سفر کند.

ایران از طریق روسیه یک میلیون بشکه نفت صادر کرد
الکساندر نواک، وزیر انرژی روسیه گفت: ایران در ماه نوامبر در قالب توافق دوجانبه با روسیه یک میلیون بشکه نفت به دیگر کشورها صادر کرده و قصد دارد در سال ۲۰۱۸، پنج میلیون تن دیگر صادر کند. به گزارش رویترز، در ماه‌های گذشته وزیر انرژی روسیه از اجرائی‌شدن قریب‌الوقوع توافق منعقد بین ایران و روسیه، موسوم به توافق نفت در برابر کالا سخن گفته بود. اکنون به نظر می‌رسد که اجرای این توافق آغاز شده است. در می ۲۰۱۷ بیژن نامدار زنگنه، وزیر نفت ایران گفت: تهران و مسکو موافقت‌نامه‌ای را به امضا رسانده‌اند که به موجب آن تهران در مقابل دریافت کالا به مسکو نفت خواهد فروخت. نواک پیش‌تر گفته بود: حجم نفتی که قرار است از ایران خریداری شود، صد هزار بشکه در روز است که به پنج میلیون تن در سال می‌رسد. او همچنین گفته بود، شرکت بازرگانی دولتی روسیه سیرسکی ایمپورت روسیه از دولت این کشور موظف شده تا خرید نفت از ایران در قالب این موافقت‌نامه را انجام دهد.

عضو کمیته تحقیق وتفحص: نام بدهکاران دانه درشت بانک سرمایه را افشای کنیم

ورود قوه قضائیه به ماجرای فساد صندوق فرهنگیان

و زیان آنها روی یکدیگر اثر می‌گذارد. کوچکی‌نژاد در بخش دیگری از سخنان خود به اشکالات ساختاری صندوق ذخیره فرهنگیان از بدو تأسیس اشاره کرد و گفت: متأسفانه مبنای صندوق از همان بدو تأسیس، کج گذاشته شده و عده‌ای صندوق را ملک شخصی خود کرده بودند؛ به‌گونه‌ای که در همان اوایل فعالیت صندوق برخی از وزرا ۴۰ درصد صندوق را جزء سهام خود کرده بودند و بقیه را میان شرکت تعاونی مصرف فرهنگیان تقسیم کردند.

بانک فروشی، راه‌حل آخر صندوق ذخیره

صندوق ذخیره فرهنگیان که بیش از ۹۰ هزار عضو فرهنگی در سراسر کشور دارد، سهام‌دار ۴۷.۶۶ درصد بانک سرمایه در سیدی شامل شرکت‌های زیرمجموعه سرمایه‌گذاری فرهنگیان، شرکت لیزینگ فرهنگیان، شرکت فرایند، شرکت ساختمانی معلم، اقتصاد و رفاه و تأمین مسکن است. بااین‌حال مهدی نیکدل، مدیرعامل صندوق ذخیره فرهنگیان، ماه گذشته در گفت‌وگو با خبرگزاری مهر از اختیارات کم صندوق ذخیره در مدیریت بانک سرمایه خبر داده و گفته بود: ما اختیار تنبیه و تعویض مدیر خود را هم نداریم و شش ماه است که تصمیمات این بدهکاران بی‌نتیجه مانده است. بانک سرمایه بدهکاران عمده‌ای دارد که به همه بانک‌های دولتی و خصوصی بدهکارند و از ابتدا هم قصد نداشته‌اند بدهی خود را بپردازند. نیکدل البته در همان گفت‌وگو مدعی شد بانک سرمایه ورشکسته نیست، اما گفت: صندوق ذخیره فرهنگیان قصد فروش سهام خود را در این بانک دارد؛ زیرا اصولاً ورود صندوق به این بانک صحیح نبوده است.

خبر

صادرات نفت ایران به آسیا کاهش یافت

● درحالی‌که میزان واردات نفت کره جنوبی از ایران در ماه اکتبر شاهد افزایش بوده، واردات کلی مشتریان آسیایی از ایران در ماه اکتبر نسبت به بالاترین رقم شش‌ماهه اخیر که در ماه قبلی به ثبت رسیده بود کاهش داشت. به گزارش تسنیم به نقل از رویترز، درحالی‌که میزان واردات نفت کره جنوبی از ایران در ماه اکتبر شاهد افزایش بوده، واردات کلی مشتریان آسیایی از ایران در ماه اکتبر نسبت به بالاترین رقم شش‌ماهه اخیر که در ماه قبلی به ثبت رسیده بود کاهش داشت. آمارهای دولتی و داده‌های رصد آمودشد کشتی‌ها نشان می‌دهد که کشورهای چین، هند، ژاپن و کره جنوبی در ماه اکتبر تقریباً ۱.۷۵ میلیون بشکه در روز نفت از ایران وارد کرده‌اند که ۱۱.۴ درصد نسبت به مدت مشابه سال گذشته افزایش نشان می‌دهد. این رقم‌ها همچنان پایین‌تر از رقم‌های خریداری‌شده از ایران در اوایل سال جاری و سازی گذشته است. میزان صادرات نفت ایران به آسیا در ماه نوامبر احتمالاً کاهش بیشتری نشان خواهد داد، زیرا به گفته یک منبع آگاه، بارگیری‌های نفت ایران به مقصد آسیا در ماه اکتبر به زیر ۱.۵ میلیون بشکه در روز رسیده بود. ایران که با احتمال تشدید مجدد تحریم‌های آمریکا مواجه است، در تلاش است تا با دادن تخفیف در قیمت نفت، مشتریان آسیایی‌اش را به خرید نفت بیشتر مجاب کند. بر اساس این گزارش، میزان خرید نفت هند از ایران در ماه اکتبر یا ۳۸.۹ درصد کاهش نسبت به مدت مشابه سال گذشته به حدود ۴۶۷ هزار بشکه در روز رسید. چین، بزرگ‌ترین مشتری نفت ایران نیز در این ماه ۱۱.۵ درصد نسبت به سال گذشته کمتر از ایران نفت خرید و حدود ۶۸۵ هزار بشکه دریافت کرد.

دعوت ایران از جمهوری آذربایجان برای اجرای پروژه‌های مشترک نفتی

● معاون امور بین‌الملل وزیر نفت ایران در دیدار با رئیس شرکت نفتی سوکار جمهوری آذربایجان گفت: «ایران علاقه‌مند به مشارکت شرکت سوکار در پروژه‌های همکاری مشترک است». به گزارش تسنیم به نقل از پایگاه خبری آذرتگ، امیرحسین زمانی‌نیا، معاون امور بین‌الملل وزیر نفت ایران، در دیدار با رونق عبدالایف، رئیس شرکت نفتی سوکار جمهوری آذربایجان، گفت: «ایران علاقه‌مند به مشارکت شرکت سوکار به‌عنوان یک شرکت بین‌المللی دارای تجربه بالا در پروژه‌های جهانی، در پروژه‌های همکاری مشترک است». عبدالایف، رئیس شرکت سوکار، نیز در این دیدار اظهار کرد، ایران و جمهوری آذربایجان اخیراً روابط خود در زمینه‌های مختلف اقتصادی را توسعه داده‌اند. به گفته وی، ایران و آذربایجان در تقویت گفت‌وگوها در زمینه توسعه همکاری‌ها بین شرکت‌های نفت و گاز به طرف موفق بوده‌اند و سفرهای متقابل مقامات دو کشور نقش مهمی در این فرایند ایفا کرده است.

افتتاح فاز نخست بندر جابهار با مقامات ۱۳ کشور

● مدیرعامل سازمان بندر و دریانوردی از افتتاح فاز اول توسعه بندر جابهار در یکشنبه هفته آینده با حضور مقامات ۱۳ کشور، از جمله رئیس‌جمهوری ایران خبر داد.به گزارش ایسنا، محمد راستاد در نشست خبری با اصحاب رسانه تصریح کرد: این فاز که ظرفیت تخلیه و بارگیری در بندر جابهار را از ۲.۵ میلیون تن به ۸.۵ میلیون تن در سال افزایش می‌دهد، می‌تواند گامی مهم در راستای تبدیل‌شدن این بندر ایرانی به هاب دریایی منطقه به‌شمار برود. به گفته وی، با توجه به اینکه بندر جابهار کوتاه‌ترین مسیر در اتصال جنوب شرق آسیا به آسیای میانه و شرق آفریقا به حساب می‌آید، ازاین‌رو می‌توان با توسعه زیرساخت‌های بندری جابهار گامی مهم در راستای رقابت‌پذیرکردن بندار ایران با بندار منطقه برداشت.معاون وزیر راه و شهرسازی درباره وضعیت اپراتوری بندر جابهار نیز توضیح داد: این بندر سرمایه‌گذاری ۸۵ میلیون‌دلاری هندی‌ها را به ثبت رسانده و با مذاکراتی که با آنها داشته‌ایم، امکان انتقال اپراتوری به این شرکت هندی وجود دارد. راستاد با بیان اینکه کار برای جذب خطوط کشتی‌رانی بزرگ به جابهار اقدامات قابل‌توجهی صورت گرفته، اظهار کرد: درحال‌حاضر تخفیف ۳۰درصدی بر عوارض بندری جابهار اجرایی می‌شود و اجاره ثابت و متغیر سرمایه‌گذاران در پس کرانه جابهار نیز به حداقل قیمت صورت کاهش یافته است. همچنین سرمایه‌گذاری در عرصه پتروشیمی جابهار نیز آغاز شده و خوشبختانه فعالیت‌های مثبتی در این حوزه صورت گرفته است.او به عملکرد هشت‌ماهه بندار ایران در سال ۹۶ پرداخت و اظهار کرد: در طول این مدت مجموعاً ۹۸ میلیون و ۱۴۱ هزار تن کالا در تانکرهای بندار ایران تخلیه و بارگیری شده که در قیاس با مدت مشابه سال قبل رشدی ۴.۱ درصدی را نشان می‌دهد. در طول این مدت بیش از ۳۱ میلیون تن کالای غیرنفتی در بندار ایران تخلیه و بارگیری شده که رشدی ۶.۴ درصدی را نشان می‌دهد. در این مدت واردات غیرنفتی با کاهش ۱.۴ درصدی به حدود ۲۰ میلیون و ۴۵۵ هزار تن رسیده و صادرات نیز در این حوزه افزایشی ۶.۶ درصدی داشته است.